



Šta sme, a šta ne sme da bude tajna o državnom sektoru bezbednosti?

mr Đorđe Popović

- 1. Zašto je neophodno da neki podaci o funkcionisanju sektora bezbednosti budu tajni?**
- 2. Koje vrste tajnih podataka postoje?**
- 3. Koje to vrste informacija ne mogu biti klasifikovane kao tajne?**
- 4. Kakva je procedura za utvrđivanje tajnih podataka?**
- 5. Na koji način se pristupa tajnim podacima?**
- 6. Na koji način se čuvaju tajni podaci?**
- 7. Kada prestaje tajnost podataka?**



Izdavanje pojmovnika omogućio je Institut za održive zajednice (ISC), uz podršku američkog naroda donacijom USAID-a br. 169-A-0006-00104-00. Mišljenja izneta u ovoj publikaciji su izneta od strane autora i nužno ne odslikavaju mišljenje ISC-a, USAID-a ili Američke vlade.

Ovaj pojmovnik je štampan u okviru projekta Povećanje učešća građana u politici bezbednosti. Cilj ovog projekta je da osnaži učešće građanskog društva i građana u procesima odlučivanja o pitanjima bezbednosti na lokalnom i nacionalnom nivou.

Ilustracije u tekstu predstavljaju deo aktivnosti organizacija građanskog društva vezanih za bezbednosne teme. Zahvaljujemo se Koaliciji za slobodu pristupa informacijama, www.spikoalicija.org što nam je ustupila svoje materijale.

Pojmovnici Centra za civilno-vojne odnose su kratki analitički tekstovi koji objašnjavaju ključne pojmove vezane za reformu sektora bezbednosti, bezbednosne integracije i studije bezbednosti. Namenjeni su pre svega političkim odlučiocima, novinarima, predstavnicima građanskog društva, kao i svim zainteresovanim građankama i građanima koji žele aktivnije da se uključe u nadzor tokova reforme sektora bezbednosti. Molim Vas da svoje komentare i predloge za nove teme Pojmovnika šaljete na office@ccmr-bg.org s naznakom "za urednicu Pojmovnika".



Šta sme, a šta ne sme da bude tajna o državnom sektoru bezbednosti?

mr Đorđe Popović

1. Zašto je neophodno da neki podaci o funkcionisanju sektora bezbednosti budu tajni?

Potreba da bude donosen Zakon o tajnim podacima prevashodno je nastala kao posledica težnje da se uspostavi ravnoteža između prava građana da imaju slobodan pristup informacijama i potrebe da se pojedini podaci, koji su od vitalne važnosti za državu, sačuvaju kao tajna, jer bi njihovo stavljanje na uvid široj javnosti ugrozilo samo funkcionisanje države. Danas je u Srbiji na snazi Zakon o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja koji, kako mu i samo ime govori, građanima omogućava to da ostvare svoje pravo i da saznaju svaku informaciju koja je od javnog interesa. Međutim, postoje informacije koje su u posedu državnih organa i koje ne bi smele da budu izložene javnosti. Ovi podaci predstavljaju tajnu. Najčešće su to informacije koje se odnose na nacionalnu bezbednost. Često, međutim, ova oznaka tajne može biti zloupotrebljena i njom se mogu sakriti informacije koje nisu od vitalnog interesa za državu, ali političkim elitama odgovara da one ostanu skrivene. Predstavnici vlasti su često time što su na određene informacije stavljali oznaku "tajna" pokušavali da sakriju neke nezakonite radnje, kao i informacije koje bi mogle da

ugroze njihove pozicije na vlasti. Ovo je tim pre istinito ako se setimo izreke da je svaka vlast kao pečurka – najbolje se oseća i uspeva u mraku¹.

Da bi bila sprečena samovolja donosilaca političkih odluka potrebno je doneti zakon kojim će biti regulisana tajnost podataka. Njime će biti određeno to koji podaci mogu biti tajni, po kojoj proceduri će oni biti proglašavani tajnim, pod kojim uslovima će biti omogućen pristup tim podacima i kome će taj pristup biti omogućen, kao i to na koji način će ti podaci biti čuvani i koliko dugo će biti smatrani tajnim.

Ovakav zakon ne postoji danas u Srbiji i sve dok on ne bude usvojen, građanima neće biti zagarantovana ni sloboda pristupa informacijama od javnog značaja, jer mnogi podaci mogu biti proglašeni tajnim i tako može biti sprečeno to da šira javnost ima uvid u njih. Donošenje Zakona o tajnim podacima, uz donošenje Zakona o zaštiti podataka o ličnosti, predstavlja jedini način da

¹ Milenković, Dejan, *Donošenje Zakona o tajnim podacima kao preduslov reforme sektora bezbednosti*, Revija za bezbednost, br.2, Beograd, avgust 2007. godine



se kompletira oblast koju ovičava fundamentalno ljudsko pravo na pristup informacijama od javnog značaja. Predlog jednog zakona koji bi regulisao klasifikaciju tajnih podataka sačinili su eksperti Koalicije za slobodan pristup informacijama i predali ga, priloživši 70.000 potpisa građana, Narodnoj skupštini na usvajanje početkom decembra 2007. godine.²

2. Koje vrste tajnih podataka postoje?

Kada govorimo o tajnim podacima, moramo prevashodno znati o kojim podacima je reč, odnosno koji podaci zaslužuju to da nose oznaku tajne. Tajnost tih podataka izvire iz njihove sadržine, te su oni do sada najčešće bili podeljeni na državne, vojne i poslovne tajne.

Ovo su informacije čiji sadržaj preteže nad interesom slobodnog pristupa informacijama. Uglavnom su to informacije koje bi mogle da ugroze život i zdravlje ljudi i otkrivanje krivičnog dela, informacije koje bi mogle da ugroze bezbednost zemlje, međunarodne odnose i koje bi bitno umanjile sposobnost države da upravlja ekonomskim procesima u zemlji, kao i informacije koje se odnose na privatnost, čast i ugled nekog lica. Međutim, danas u Srbiji ne postoji jasna definicija državne, vojne i službene tajne, već se one izvode iz bića krivičnih dela odavanja ovih tajni.³ Tajne bi morale da budu zakonski definisane, jer je to još jedan od načina da bude sprečena njihova zloupotreba.

Državnom tajnom	smatraju se podaci ili dokumenti čije bi odavanje prouzrokovalo ili bi moglo da prouzrokuje štetne posledice po bezbednost, odbranu ili po političke, vojne ili po ekonomske interese Srbije i Crne Gore. ⁴
Vojnom tajnom	smatraju se podaci čije bi odavanje prouzrokovalo ili bi moglo da prouzrokuje štetne posledice po Vojsku Srbije i Crne Gore ili po odbranu i bezbednost zemlje. ⁵
Poslovnom tajnom	smatraju se podaci čije bi odavanje prouzrokovalo ili bi moglo da prouzrokuje štetne posledice po preduzeće ili po drugu subjekt privrednog poslovanja. ⁶

U Predlogu zakona o tajnosti podataka Koalicije za slobodu pristupa informacijama predviđeno je da se informacija može proglasiti tajnom samo ako se odnosi na: nacionalnu bezbednost, spoljne poslove, obaveštajne i kontraobaveštajne aktivnosti države, uključujući u to i sisteme, uređaje, projekte, planove, naučna istraživanja, tehnologije i ekonomske i finansijske poslove vezane za njih.⁷ Predviđeno je i to da svim ovim informacijama bude, u skladu sa stepenom štete koja može nastupiti njihovim neovlašćenim otkrivanjem, dodeljen jedan od sledeća četiri stepena tajnosti: državna tajna, strogo poverljiva tajna, poverljiva

² Više o ovom Predlogu zakona na: www.cups.org.yu

³ *Primena Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja: izveštaj o monitoringu*, Fond za otvoreno društvo, Beograd, jun 2006. godine

⁴ *Krivični zakonik*, čl. 316, Službeni glasnik, Br. 85/05

⁵ *Ibid.*, čl. 414

⁶ *Ibid.*, čl. 240

⁷ *član 7 Modela zakona o tajnosti podataka*, na: www.cups.org.yu



tajna i interna tajna.⁸

3. Koje to vrste informacija ne mogu biti klasifikovane kao tajne?

Preširoko određivanje vrsta informacija koje mogu biti klasifikovane kao tajne takođe predstavlja povredu međunarodnih normi. Kao tajne ne bi trebalo klasifikovati one informacije koje se tiču krivične istrage, nauke, istraživanja, tehnologije, privrede ili finansija, osim u slučaju kada ti podaci direktno utiču na nacionalnu bezbednost.⁹ Predlog zakona, međutim, jedino određuje to da se tajnom informacijom ne smatra ona informacija koja je označena kao tajna radi prikrivanja podataka o krivičnom delu, prekoračenju ili zloupotrebi službenog položaja ili radi prikupljanja drugog nezakonitog akta ili radnje organa javne vlasti.¹⁰

Poseban problem postoji u slučajevima kada neko lice otkrije tajni podatak koji je zaštićen zakonom, ali je njegovo otkrivanje u interesu javnosti. U praksi se često događalo da se zloupotrebom tajnosti podataka pokušava sakriti korupcija. Brojni slučajevi korupcije otkriveni su tako što ih je javnosti otkrilo neko lice koje je imalo pristupa tajnim podacima. Ovde postoji problem oko toga koji interes treba da prevagne, s obzirom na to da je pomenuto lice ipak odalo tajni podatak. Međutim, taj podatak nije smeo ni biti proglašen tajnim, već je reč o zloupotrebi prava na klasifikaciju tajnih podataka. U zakonodavstvima u svetu ovo je rešeno tako što lice koje je u skladu sa javnim interesom odalo podatak koji je otkrio slučaj zloupotrebe tajnosti neće biti kažnjeno zbog otkrivanja tajnih podataka. Postojeće zakonodavstvo u Srbiji ne propisuje zaštitu ovih lica – “duvača u pištaljke” (eng. whistle-blowers), te je znatno

⁸ član 9 Modela zakona o tajnosti podataka, na: www.cups.org.yu

⁹ Banisar, David, *Komentari na hrvatski Prijedlog zakona o tajnosti podataka*, OEBS, april 2007.

¹⁰ član 4 Modela zakona o tajnosti podataka, na: www.cups.org.yu

teže sprečiti zloupotrebe tajnosti podataka.

4. Kakva je procedura za utvrđivanje tajnih podataka?

Da bi pojedini podaci bili proglašeni tajnim, potrebno je propisati proceduru po kojoj bi ovaj proces bio sproveden. Postojanje ovakve procedure omogućilo bi pojavu bilo kakve mogućnosti diskrecionog odlučivanja nosilaca vlasti o tome koji podaci moraju biti smatrani tajnim. Diskreciono odlučivanje može biti nepouzđano, a pokazalo se i to da je ovakav način odlučivanja glavni izvor zloupotrebe prilikom klasifikacije tajnih podataka.¹¹

Ni u predloženom Zakonu o tajnosti podataka, nažalost, nije predviđena jasna procedura po kojoj bi tajne informacije bile klasifikovane. On propisuje da funkcioner koji rukovodi organom javne vlasti označava neku informaciju kao tajnu.¹² Posebno je regulisana klasifikacija informacija koje predstavljaju državnu tajnu, a predviđen je i spisak lica koja ove informacije mogu da klasifikuju. To su prevashodno najznačajniji donosioci odluka u zemlji.¹³ Opasnost od pojave diskrecionog odlučivanja ovime nije otklonjena. Zakonsko propisivanje procedure klasifikacije podataka predstavlja jedini način da ova opasnost bude otklonjena.

5. Na koji način se pristupa tajnim podacima?

To što je neka informacija proglašena tajnom ne znači da niko više neće moći da joj pristupi. Svakako da postoje osobe koje po službenoj dužnosti imaju pravo da pristupe tajnim podacima, ali one

¹¹ *Primena Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja: izveštaj o monitoringu*, Fond za otvoreno društvo, Beograd, jun 2006. godine

¹² član 12 Modela zakona o tajnosti podataka, na: www.cups.org.yu

¹³ Više o tome u članu 13 Modela zakona o tajnosti podataka, na: www.cups.org.yu



imaju i obavezu da čuvaju tajnu. To su uglavnom najznačajniji donosioci odluka u zemlji, poput predsednika, premijera, predsednika parlamenta. Mogućnost da pristupe tajnim podacima mogu imati i drugi državni službenici, ali i fizička i pravna lica koja prema prirodi svog posla moraju imati uvid u tajne podatke. Međutim, Predlogom zakona predviđeno je da ova lica moraju imati sertifikat za pristupanje tajnim podacima, koji bi izdavao novoustanovljeni Direktorat za zaštitu tajnih informacija.¹⁴

Poseban problem predstavlja bezbednosna provera lica koja mogu pristupiti tajnim podacima. Neregulisanost ove oblasti takođe mora biti eliminisana novim zakonom. Predlog zakona propisuje to da lica koja podnose zahtev za izdavanje sertifikata moraju proći bezbednosnu proveru, koja će se razlikovati u zavisnosti od stepena tajnosti podataka.¹⁵ Bezbednosnu proveru će vršiti Bezbednosno-informativna agencija koja je i inače zadužena za sprovođenje ovakvih provera. Za pripadnike Vojske Srbije bezbednosnu proveru vršiće Vojno-obaveštajna agencija.¹⁶ Ovakav način sprovođenja bezbednosne provere predstavlja istovremeno i uslov za potpisivanje Bezbednosnog sporazuma sa NATO, u okviru programa "Partnerstvo za mir", kao i za učlanjenje u Evropsku uniju.

6. Na koji način se čuvaju tajni podaci?

Da bi bila sprečena zloupotreba tajnih podataka, neophodno je uvesti jedan instrument o kome do sada u Srbiji nije bilo reči. Naime, neophodno je zakonom propisati postojanje jednog tela koje bi raspolagalo tajnim podacima i čuvalo ih, ali i, s vremena na vreme, proveravalo njihovu sadrži-

nu. Postojanje ovakvog tela sprečilo bi to da se tajni podaci iznose u javnost i na taj način zloupotrebljavaju, pre svega, u političke svrhe. Takođe, ono bi omogućilo i lakše utvrđivanje odgovornosti ukoliko bi do objavljivanja tajnih podataka ipak došlo.

Uporedno pravno iskustvo govori da se ovakva tela najčešće formiraju kao organi Vlade, ali da njegova kontrola ne bi smela biti poverena samo Vladi, već i Parlamentu. Parlamentarna kontrola ovog tela bila bi poverena Odboru za odbranu i bezbednost ili posebno izabranom Generalnom inspektoratu za zaštitu tajnih podataka koga bi birao Parlament.¹⁷ Ovako izabran Generalni inspektor bio bi zadužen i za periodičnu sadržinsku proveru informacija koje nose oznaku tajne, ali i za njihovu deklasifikaciju onda kada istekne određeni period posle koga one više ne bi mogle biti smatrane tajnim.

Predlog zakona predvideo je i postojanje Direktorata za zaštitu tajnih informacija. On bi bio organ Vlade i obezbeđivao bi, između ostalog, zaštitu tajnih podataka, vodio evidenciju o njima u Centralnom registru i izdavao sigurnosne sertifikate.¹⁸ Takođe je kao novina predviđeno i to da bude izabran Generalni inspektor koji bi, između ostalog, bio nadležan za nadzor sprovođenja ovog zakona, ali i za deklasifikaciju tajnih podataka.¹⁹ Periodičnu procenu tajnosti informacije vršilo bi lice koje bi bilo zaduženo i za njihovu klasifikaciju. Ono bi procenu tajnosti državne tajne obavljalo najmanje jednom u pet godina, procenu tajnosti strogo poverljive tajne najmanje jednom u tri godine, procenu tajnosti poverljive tajne najmanje jednom u dve godine, a procenu tajnosti interne

¹⁴ član 31–32 Modela zakona o tajnosti podataka, na:

www.cups.org.yu

¹⁵ član 38 Modela zakona o tajnosti podataka, na:

www.cups.org.yu

¹⁶ član 39 Modela zakona o tajnosti podataka, na:

www.cups.org.yu

¹⁷ *Primena Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja: izveštaj o monitoringu*, Fond za otvoreno društvo, Beograd, jun 2006. godine

¹⁸ član 63 Modela zakona o tajnosti podataka, na:

www.cups.org.yu

¹⁹ član 73 Modela zakona o tajnosti podataka, na:

www.cups.org.yu



tajne najmanje jednom godišnje.²⁰

7. Kada prestaje tajnost podataka?

Jedan od najvećih problema u vezi sa tajnim podacima danas u Srbiji predstavlja činjenica da pojedini podaci zauvek ostaju tajni nakon što su jednom proglašeni za tajne.

Veoma je važno naglasiti da ne postoje informacije koje predstavljaju večite tajne. Svaki tajni podatak, koliko god bio značajan za jednu državu, prestaje da bude tajan nakon isteka određenog vremenskog perioda.

U međunarodnom pravu danas postoji trend utvrđivanja vremenskog perioda u kome će neki podatak biti smatran tajnim, a taj periodu podrazumeva između deset i dvadeset godina. Tako se, na primer, u nekim susednim zemljama kao što su Makedonija i Albanija, ali i u Sjedinjenim Američkim Državama koje se smatraju liderom kada je reč o zaštiti tajnih podataka, podaci koji su proglašeni tajnim deklasifikuju pošto istekne deset godina od dana kada su klasifikovani.²¹ Predlogom zakona određen je rok u kome prestaje tajnost informacije. Rok trajanja tajnost državne tajne je 15 godina, strogo poverljive tajne 10 godina, poverljive tajne 5 godina, a interne tajne dve godine.²²

U izuzetnim slučajevima tajnost podataka može biti produžena i nakon isteka roka u kome se tajni podaci čuvaju. Ovde je veoma bitno to da zakonom bude propisano pravilo po kome produžavanje roka tajnosti može biti sprovedeno samo jedanput, a to bi istovremeno bio još jedan od

instrumenata kojim bi bila sprečena zloupotreba. Ovo rešenje je preuzeo i Predlog zakona o tajnosti informacija.²³ Kada istekne rok u kome se ovi podaci smatraju tajnim, odnosno ukoliko nastupe okolnosti koje bi obesmislile dalje čuvanje podataka, podaci koji su nekada smatrani tajnim po pravilu se dostavljaju državnim arhivima na čuvanje, ali i na objavljivanje.

Iz navedenog nije teško zaključiti da oblast uređivanja tajnih podataka predstavlja izuzetno komplikovanu i osetljivu materiju. Kompleksnost ovog problema dodatno usložnjava i nedostatak pravnog okvira kojim bi bilo regulisano postupanje sa ovom vrstom podataka. Postoje naponi, koji prevashodno potiču iz građanskog društva, da ova problematika bude regulisana na moderan i trajan način. Potrebno je da i država, odnosno da i političke elite uvide značaj upotpunjavanja jednog spleta pravnih normi koje bi omogućile građanima da saznaju sve ono što kao nosioci suvereniteta i poreski obveznici imaju pravo da znaju, a koje bi istovremeno zaštitile državu, odnosno njene vitalne interese. Tek kada bude uspostavljena ravnoteža između ova dva suprotstavljena prava, biće uspostavljeni osnovi za izgradnju moderne demokratske države.

Osnovna dokumenta:

- *Model zakona o tajnosti podataka*, na: www.cups.org.yu
- *Model zakona o načinu utvrđivanja i postupanju s tajnim podacima od značaja za odbranu zemlje* u: Hadžić, Miroslav i Milosavljević, Bogoljub *Modeli zakona o bezbednosti i odbrani*, centar za civilno-vojne odnose, Beograd, april 2006. godine

²⁰ član 19 Modela zakona o tajnosti podataka, na: www.cups.org.yu

²¹ Banisar, David, *Komentari na hrvatski Prijedlog zakona o tajnosti podataka*, OEBS, april 2007.

²² član 17 Modela zakona o tajnosti podataka, na: www.cups.org.yu

²³ Ibid.



Umrežavanjem sa drugim organizacijama i saradnjom sa medijima organizacije osnažuju svoj uticaj kada je reč o zagovaranju reformi. Jedan od uspešnih primera je osnivanje Koalicije za slobodu pristupa informacijama (www.spikoalicija.org). Ova Koalicija osnovana je 2005. godine iz potrebe da se udruženom akcijom izvrši pritisak na vlast u Srbiji – Vladu i Narodnu skupštinu – da što pre bude donesen. Zakon o slobodnom pristupu informacijama. Koaliciju su osnovale sledeće organizacije: Beogradski centar za ljudska prava, Centar za antiratnu akciju, Centar za unapređivanje pravnih studija, Fond za otvoreno društvo, Građanske inicijative, Komitet pravnika za ljudska prava – Yucom, Transparentnost Srbija, a u njen rad su se vremenom uključile i organizacije iz gradova širom Srbije. Izradom Vodiča za primenu Zakona, predloga o dopunama postojećeg Zakona, predloga Zakona o klasifikaciji informacija i Zakona o zaštiti podataka o ličnosti koji će postojeći Zakon učiniti efikasnijim, davanjem predloga o vođenju praktične politike poboljšavanja dostupnosti informacija, organizovanjem rasprava, kao i informisanjem najšire javnosti o ovoj temi, Koalicija je doprinela odgovornijem sprovođenju Zakona i prepoznavanju ove teme kao značajne za demokratski proces.

Predlog praktične politike koji je pripremila Koalicija za slobodu pristupa informacijama kako bi doprinela efikasnijem poštovanju Zakona o slobodi pristupa informacijama od javnog značaja

PRAVO NA PRISTUP INFORMACIJAMA OD JAVNOG ZNAČAJA

Koalicija za slobodu pristupa informacijama

Beogradski centar za ljudska prava, Beograd
Centar za mir i razvoj demokratije (CAA), Beograd
Centar za civilnu edukaciju, Vršac
Centar za unapređivanje pravnih studija, Beograd
Civilno udruženje Madara u Srbiji – „Argus“

Fond za otvoreno društvo, Beograd

Forum Iuris, Novi Sad
Građanske inicijative, Beograd
Građanski savet opštine Kraljevo
Komitet pravnika za ljudska prava (Yucom), Beograd
Narodni parlament, Leskovac
Resurs centar, Negotin
Toplički centar za demokratiju i ljudska prava, Prokuplje
Transparentnost Srbija, Beograd
Udruženje građana „Sretenje“, Požega

Septembar 2006

Šta sme, a šta ne sme da bude tajna o državnom sektoru bezbednosti?



Izvori:

- Milenković, Dejan, *Donošenje Zakona o tajnim podacima kao preduslov reforme sektora bezbednosti*, Revija za bezbednost, br. 2, Beograd, avgust 2007. godine
- Primena Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja: izveštaj o monitoringu, Fond za otvoreno društvo, Beograd, jun 2006. godine
- Banisar, David, *Komentari na hrvatski Prijedlog zakona o tajnosti podataka*, OEBS, april 2007. godine
- Koalicija za slobodu pristupa informacijama: www.spikoalicija.fosserbia.org

Urednica izdanja Pojmovnika je mr Sonja Stojanović. Ovaj pojmovnik je sastavilo mr Đorđe Popović, istraživač u Beogradskoj školi za studije bezbednosti, na osnovu dugogodišnjeg iskustva u pružanju besplatne pravne pomoći građanima koji imaju pitanja vezana za funkcionisanje Ministarstva odbrane i Ministarstva unutrašnjih poslova.

Ovaj i ostali pojmovnici su dostupni i na www.bezbednost.org/pojmovnici. Na internet prezentaciji www.bezbednost.org možete naći i Direktorijum organizacija civilnog društva i pojedinaca zainteresovanih za bezbednosne teme, informaciju o njihovim aktivnostima, novim publikacijama i konkursima za obuke, konferencije i poslove u organizacijama građanskog društva u Srbiji, koje se interesuju za bezbednosne teme.

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

351.74/75

ПОПОВИЋ, Ђорђе

Šta sme, a šta ne sme da bude tajna o državnom sektoru bezbednosti : pojmovnik / Đorđe Popović. - Beograd : Centar za civilno-vojne odnose, 2008 (Beograd : Goragraf). - 8 str. : ilustr. ; 24 cm. - (Bezbednost)

Tiraž 2.000. - Napomene i bibliografske reference uz tekst. - Bibliografija: str. 7.

ISBN 978-86-83543-53-7

a) Безбедоносни сектор
COBISS.SR-ID 151961100

Impresum

Urednica Pojmovnika: mr Sonja Stojanović

Autor: mr Đorđe Popović

Izdavač: Centar za civilno-vojne odnose, Beograd
www.ccmr-bg.org

Lektura i korektura: Tatjana Hadžić

Dizajn i kompjuterska priprema: Saša Janjić

Štampa: GORAGRAF, Beograd

Tiraž: 2000 primeraka